

เทศน์เช้า วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

วันนี้วันสำคัญทางพุทธศาสนา ศาสนาของเรามีความสำคัญ แต่ถ้าผู้ที่ปฏิบัติถึงธรรมแล้วนะ มันสำคัญทุกวันนะ แต่ของเราเนี่ยมันจมอยู่ในกิเลสของเราเองไง วันปกติเราเห็นเป็นวันธรรมดา วันสำคัญนะสำคัญทุกวัน วันนี้วันสำคัญทางศาสนา มันเป็นผลงานขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า วันมาฆบูชา สงฆ์ ๑,๒๕๐ องค์เป็นเอหิภิกขุ คือว่าพระพุทธเจ้าบวชให้ บวชให้เหมือนเราตลอดลูก เราออกลูกมา เรามีลูกแล้วสำเร็จเป็นพระอรหันต์ทั้งหมด คือลูกปฏิบัติแล้วประสบความสำเร็จทั้งหมด เรานะ เรามีลูก เราอยากปรารถนาให้ลูกเราเป็นคนดีทั้งหมดเลย แล้วลูกเราเป็นคนดีทุกคนไหม

แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า “เอหิภิกขุ” คือบวชให้เอง เป็นอุปัชฌาย์ เป็นคนบวชให้เอง เป็นพ่อ เป็นศาสดา แล้วลูกศิษย์ปฏิบัติได้เป็นพระอรหันต์ทั้งหมด สิ่งที่เป็นพระอรหันต์นี่คือผลงานไง ผลงานว่าศาสนามีความเป็นจริง

เราพูดถึงมรรค ผล นิพพานนะ พวกเราจะไม่เชื่อ เพราะว่ามันเป็นความสุดเอี่ยม แต่ถ้าเป็นความสุดเอี่ยม ศาสนามีไว้ทำไม ศาสนามีไว้เพื่อแก้ทุกข์ใช่ไหม ในเมื่อมีความทุกข์ เราเกิดมา ทุกข์มาประจำหัวใจใช่ไหม เพราะคนเกิดมีวิชาเกิดมากับเรา ศาสนามาแก้ทุกข์ แล้วศาสนาเป็นสิ่งที่แก้ทุกข์ แล้วบอกศาสนาทำไมไม่ได้ บอกว่ามรรค ผล นิพพาน ไม่มี ถ้ามรรค ผล นิพพาน ไม่มีแล้วศาสนามีไว้ทำไม

ผลงานขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ วันนี้วันมาฆบูชา ทางวิทยาศาสตร์ก็พยายามตีความกันว่า “มันเป็นนักขัตฤกษ์ มันเป็นวันจันทร์เต็มเดือน มันมาโดยฟลู๊ค” ตีความกันอย่างนั้นนะว่าเป็นการบังเอิญไง แต่มันไม่เป็นความบังเอิญหรอก

เรานะ ลูกที่ดี เราจะรักพ่อรักแม่ เราจะมี ความกตัญญู กตเวทิตะ เรามีความสุขสิ่งใด เราจะคิดถึงพ่อแม่เรา เราอยากให้พ่อแม่เราได้รับสิ่งนี้ สิ่งความสะดวกอย่างนี้.. พระอรหันต์ทุกองค์ เป็นพระอรหันต์มาได้อย่างไร สิ่งที่เป็นพระอรหันต์มานี้ ใครเป็นคนสอนมา มันมีความรำพึงรำพันคิดถึงพ่อคิดถึงแม่ พอมีความคิดถึงพ่อถึงแม่ เห็นใหม่ ไปเคารพบูชาไป

สิ่งที่เป็นความดีคุณนะ เพราะมันเป็นเครื่องแสดงออก เวลาธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สิ่งนี้เป็นเครื่องแสดงออกว่าพระอรหันต์ ศาสดามีบาร์มีมากน้อยแค่ไหน เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ มา มีจาตุรงคสันนิบาตถึง ๒ หน บางองค์ถึง ๒ หน บางองค์หนึ่งเดียว คุณติ พระพุทธเจ้าบางองค์อายุ ๘๐,๐๐๐ ปี แล้วสงฆ์ที่มาร่วมประชุมกัน ๘๐,๐๐๐ องค์

นี่ ๑,๒๕๐ องค์ มันจะเป็นการบอกว่าเป็นการสร้างมา เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพูดไว้ในธรรมว่า “เราवासาน้อย อายุเราที่ ๘๐ ปี” สิ่งที่จะจตุรงคสันนิบาตก็น้อย สิ่งนี้น้อยนะ คำว่า “น้อย” น้อยนี้เพราะอะไร เพราะ ๔ อสงไขย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกว่า ท่านสร้างบุญบารมีมา ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย สิ่งที่จะสร้างมาแต่ละอสงไขยมากกว่าเท่าตัว ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย มากกว่าเท่าตัว

คำว่า “อสงไขยหนึ่ง” คือนับไม่ได้หนึ่ง นับไม่ได้หนึ่ง แล้วนับไม่ได้คือการเกิดการตายนับไม่ได้หนึ่ง แล้วสร้างบุญคุณธิการมา ก็ว่าเหตุสร้างมามากกว่า สิ่งที่จะสร้างมามากกว่า ศาสนาพุทธไม่ใช่ศาสนาไม่มีเหตุไม่มีผล นี่มันมีเหตุมีผลของมันตลอดเวลา ไม่มีอะไรได้มาฟรี สิ่งที่ทำมานะ พระหรือผู้ปฏิบัตินะ ถ้ามีบุญกุศลมา เวลาปฏิบัติมันจะมีเขาวนัญญา มันจะมีสิ่งที่เตือนใจตลอดเวลา แต่ถ้าพระเรา ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติเกิดมา คนเหมือนคน ประชาธิปไตยเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกัน ไม่เหมือนกันด้วยจิต คุณติ คุณธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า “เอหิภิกขุ” บวชเอง แล้วสอนเอง

แล้วเวลาพระเทวทัตละ พระเทวทัตคิดจะปกครองสงฆ์ คิดจะขอพระองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๕ อย่าง คือว่าให้พระต้องบิณฑบาตเป็นวัตร ห้ามอยู่กุฎิให้อยู่โคนไม้ตลอด ไม่ให้ฉันเนื้อสัตว์ ถ้ามองทางโลกก็ เอ้อ มันดี มันเข้มข้นดี แต่พระพุทธเจ้าบอก “ไม่ได้” เพราะพระพุทธเจ้าเป็นพระอรหันต์ พระเทวทัตเป็นปุถุชน คำว่า “พระอรหันต์” มันจะมองออกหมดว่า

คนเราจิตนิสัยของคนมันหลากหลาย ความชอบของคนหลากหลาย บารมีของคนหลากหลาย ความหลากหลายนี้ต้องให้เขามีโอกาส

“ถ้าผู้ใดสมควรใจ เราเห็นด้วย แต่ผู้ใดไม่สมควรใจ ไม่บังคับ”

คำว่า “ไม่สมควรใจ” บางคนลูกเรา ถ้าลูกเราเกิดมา เราพยายามจะให้เขาดีนะ แต่เขาก็คือของเขาไปอย่างนั้นนะ มันคืออยู่อย่างนั้นนะ มันคืออยู่ข้างใน นี่เราจะบังคับโดยธรรมวินัย เขาต้องมีความสมควรใจของเขา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอนุญาต

ปรมาณูนะ นักวิทยาศาสตร์เขาคิดปรมาณูเขาคิดมาเพื่อสันติ สิ่งที่เป็นสันติสร้างจะเป็นประโยชน์มาก นักวิทยาศาสตร์พอคิดได้แล้วเขาวัดกังวลนะ ว่าปรมาณูถ้าเอาไปทำระเบิด มันจะทำลายมาก นี่เขาวัดกังวลนะ เทคโนโลยีทุกอย่างที่คิดมานี้ คิดมาเพื่อประโยชน์กับโลก แต่พวกใช้ไปในทางที่ผิด เอาเทคโนโลยีมาทำประโยชน์กับเขา อย่างไม่ดี เขาทำเพื่อประโยชน์กับการสื่อสาร แต่เขาก็เอาไปเพื่อเป็นการฉ้อโกงกัน

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าหรือคัมภีร์มาเอหิภิกขุ ๑,๒๕๐ องค์เป็นพระอรหันต์ทั้งหมดเลย เป็นผู้ที่ไม่ผิด ถ้าผู้ที่ไม่ดี ธรรมะเหมือนกัน แต่ปุถุชนเอาไปใช้ ปุถุชนเอาไปใช้มันก็เพื่อหาผลประโยชน์ใช้ใหม่ แต่ของเราเวลาเราประพฤติปฏิบัติ เราเป็นชาวพุทธนะ กิเลสเราคือสิ่งที่คิดไม่ดีกับเรา ธรรมะจะเกิดกับเราเป็นชั่วครั้งชั่วคราว นี่มันมีเหตุมีผลไง เราใช้ตัวเรา วางใจให้เป็นกลางแล้วศึกษา อย่าเอนเอียงไปข้างใดข้างหนึ่ง “อย่าเอนเอียง”

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอก “กาลามสูตร” พุทธขนาดนี้ละ อย่าเชื่อว่าพระพุทธรูปเจ้าสอน อย่าเชื่อว่าเป็นอาจารย์เราสอน อย่าเชื่อว่าคุณคิดแล้วมันเป็นไปได้ อย่าเชื่อที่เราทำแล้วจะอนุমানแล้วจะเป็นอย่างนั้น อย่าเชื่อ! อย่าเชื่อ! ถ้ามันยังไม่เป็นความจริง พระพุทธรูปเจ้าไม่ให้เชื่อ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจเป็นธรรม

แต่ถ้ามันเป็นกิเลส มันอ้างนะ มันอ้างสิ่งนั้นเป็นประโยชน์กับมันทั้งหมดเลย ธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ปรมาณูเพื่อสันตินะ คำว่า “สันติ” คูลี โรงงานไฟฟ้าปรมาณู เวลาเขาใช้ขึ้นมา เขาต้องดูแลรักษาขนาดไหน เพราะถ้าพูดถึงรังสีต่างๆ มันหลุดออกมา ช่างมาก

เลยนะ ในการประพฤติปฏิบัติ เราจะเอาใจของเราไว้ เราจะต้องลงทุนลงแรง เราจะต้องตั้งสตินะ สิ่งที่เราทำทานกันนี้ เราสละทานกันเพื่ออะไร เพื่อให้ใจนี้เปิดกว้าง การเสียดสละให้มีความสุขทุกๆ คนนะ ใจมันจะมีความสุขขึ้นมา

ถ้าเราพยายามจะสงวนของเราไว้ ทุกอย่างสงวนของเราไว้ มันไม่เป็นประโยชน์หรอก เพราะคนใช้นะมันใช้ มันน้อยสั้นโดย สิ่งที่เราถืออยู่เราใช้เราพอประมาณ แล้วเราเงื่อนงำคนอื่น คำว่า “เงื่อนงำ” นั่นนะบารมีเกิดตรงนั้น คำว่า “บารมี” บารมีเกิดมาจากอะไร? บารมีเกิดจากใจที่เป็นสาธารณะ จิตใจที่เป็นประโยชน์จะเป็นบารมีขึ้นมา จิตใจที่มีตระหนี่ถี่เหนียว แต่พยายามจะสร้างว่าจะเป็นบารมี บารมีของใครนะ บารมีกิเลสนะ

โรงไฟฟ้านิวเคลียร์กว่าเขาจะสร้างขึ้นมาได้ เขาต้องป้องกันความปลอดภัยเต็มที่ กว่าพระปฏิบัติแต่ละองค์ เอหิภิกขุ แล้วสำเร็จเป็นพระอรหันต์นะ จำกัดไอ้กิเลสของเรา เราจะดูแลของเราอย่างไร มันต้องลงทุนลงแรงนะ เราคิดกันเองนะ เวลาปฏิบัติแล้วมันจะมีความสุขสบาย มันจะมีความสุข มันจะเหาะเหินเดินฟ้า อันนั้นมันเพื่อเจ้อ เพื่อเจ้อทั้งนั้นนะ แต่ความจริงเราต้องบังคับมัน เราต้องบังคับมันคืออะไร มันคือความคิดชั่ว สิ่งที่เกิดชั่วเราต้องบังคับมัน เราต้องตั้งสติมัน ไม่ให้มันทำ

สิ่งใดที่คิดดี ปริมาณเพื่อสันติ เราต้องส่งเสริม ความส่งเสริม การกระทำอย่างนี้ มันต้องลงทุนลงแรงใหม่ การประพฤติปฏิบัติดีนะ ศีล สมาธิ ปัญญา สมาธิจะเกิดขึ้น ปัญญาจะเกิดขึ้น นี้ศาสนาพุทธเป็นศาสนาแห่งปัญญา แต่ปัญญาของการรู้จริง ปัญญาที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมาแล้วทอดอาลัยนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเตรียมตัวพร้อมมานะ คุณเตรียมตัวพร้อมมานะ พระโพธิสัตว์เตรียมตัวพร้อมมาขนาดไหน จะมารื้อสัตว์ขนสัตว์ ขนาดจะรื้อสัตว์ขนสัตว์ เตรียมตัวพร้อม เตรียมตัวพร้อมมายังทอดอาลัยว่ามันลึกลับ ลึกลับคือว่ามันเป็นคนละมิติกับความคิดเรา

ความคิดของเรานี้ความคิดของโลก มิติของเรา ความคิดจากเรา โลภียปัญญา ธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ใช่คิดแบบมิตินี้ มันคิดอีกมิติหนึ่ง แต่มิติหนึ่งเกิดจากอะไร เกิดจากต้องทำความเข้าใจเข้ามา ถ้าทำความเข้าใจเข้ามา มันไม่มีสิ่งเข้าไปเจือปน มันคือกิเลสตัดหาความทะยานอยากของเรามันเข้าไปเจือปนมัน นี่ถ้าธรรมมันเกิด

กรรมมันเกิด เวลาเขาพูดกัน คูตี บอกว่าเวลาสว่างโพลง.. สว่างโพลง.. เราก็อยากได้อย่างนั้น สว่างโพลงนะ กว่ามันจะสว่างโพลง โรงงานไฟฟ้านิวเคลียร์กว่าจะทำงานได้ กว่าจะใช้พลังงานได้ เราลงทุนลงแรงแค่ไหน สว่างโพลงคือพลังงานที่ออกมาจากนั้น แต่ว่าเราจะสร้างโรงงานขึ้นมา เราต้องละเอียดอ่อนขนาดไหน นี่เหมือนกัน ในการประพาศปฏิบัติเราจะเอาแต่ได้ๆ นั่นเรื่องของกิเลสหมดนะ กิเลสมันจะทำให้เรา.. หนึ่งท้อแท้ ทำแล้วไม่ได้ผล หรือทำแล้วมันลำบากไปหมด แล้วก็โทษนะ โทษกรรมนะ กรรมของพระพุทธเจ้าว่าทำแล้วจะได้เป็นประโยชน์ เสียสละแล้วได้บุญๆ ทำไมเราทำบุญแล้วมันทุกข์ขนาดนี้

นี่ทำบุญยังทุกข์นะ แล้วถ้าไม่ทำมันจะไปไหน?

เพราะการกระทำมันมีการตั้งไว้ วัวเราผูกไว้กับหลัก นี่ก็เหมือนกัน ใจเราเวลาทุกข์ยาก เราผูกไว้กับศาสนา รัตนตรัย พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ผูกมันไว้ ถ้าผูกมันไว้ มันยังทำ ความดีอยู่ ถ้าไม่ผูกมัน มันเตลิดเปิดเปิงไปนะ นี่ทุกข์มันทุกข์อยู่แล้ว เพราะทุกข์ คนเกิดมา “ชาติปิ ทุกขา.. ชาติกการเกิดเป็นทุกข์อย่างยิ่ง” การเกิดคือมีสถานะ มีสถานะแล้วมันต้องมีสิ่งรองรับ ถ้าไม่มีสถานะความเกิด อะไรไปรองรับความทุกข์ สิ่งของมันเกิดขึ้นมานะมันทุกข์อยู่แล้ว แต่ทุกข์อันนี้ ถ้าพูดถึงผู้ที่เห็นในวัฏฏะนะ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเปิดโลกธาตุ สวรรค์ปัจจุบันนี้ กับนรก เห็นกันหมดเลย ถ้าเราเห็นนรกสวรรค์ เราจะว่าเราปัจจุบันนี้ดีที่สุดเลย เราดีกว่าเขาเยอะ เรามีโอกาสเยอะ

ทุกข์! ทุกข์เพราะเรายึด ทุกข์เพราะเราน้อยเนื้อต่ำใจ ถ้าเราไม่น้อยเนื้อต่ำใจนะ มั่งมีศรีสุข ทุกข์จนเจ็บใจขนาดไหน แต่ถ้าเราพอของเรา “พอ!” เพราะสิ่งนี้เป็นวิบาก เราทำมาอย่างนี้ ถ้าเราไม่ทำมานะ เหตุผลนะมันมี คูตี คนเราประกอบสัมมาอาชีพะ บางคนจะประสบความสำเร็จจะมีคนเกื้อหนุนตลอดเวลา เพราะเขาได้ทำของเขา

ถ้าเราได้ทำบุญกุศลของเรา “กลิ่นของศีลหอมทวนลม” กลิ่นของศีลของกรรมนี้มันหอมทวนลม กลิ่นของดอกไม้ กลิ่นของเกสรมันหอมไปตามลม นี่การกระทำของเรา ทำคุณงามความดีมันจะมีคนจุนเจือ มีคนช่วยเหลือ เพราะคนดี คนคืออย่างไรก็ตกน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้ มันเป็นัจธรรม ไม่ใช่ของเราไปนอนอยู่แล้วจะให้เกลือเกลือกับไฟแล้วจะไม่ไหม้...มันไหม้หมดนะ เพราะอะไร เพราะเราคิดกันเองไง

เราคิด เราก็อบปี เราอยากให้เป็นอย่างนั้น....ไม่ต้อง มันเป็นสัจจะความจริง

“กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน” นิสัยใจคือที่เราเกิดมา เพราะการกระทำของเรา การกระทำคิดแล้วคิดเล่า ย้ำคิดย้ำทำ มันจะทำจนเป็นนิสัย จนเป็นความยึดติดของใจ แต่ถ้าเราเสียดละ มันเสียดละมัน พอสิ่งที่มันยึดติด มันปล่อยวางๆ ปล่อยวางไป เราทำมาเองนะ สิ่งที่เราทำมาทั้งหมดมันถึงเป็นจริตเป็นความเชื่อของเรา แล้วข้อวัตรปฏิบัติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ธรรมและวินัยจะตัดแปลงเรา ตัดแปลงเรานะ

สิ่งที่เป็นความดี นี้ธรรมะเพื่อสันติ กว่าจะสันติเราต้องต่อสู้กับความฟุ้งซ่าน ความกระเพื่อมในใจ มันจะสันติได้ “สันติธรรม” ธรรมนี้สันติมาก

วันนี้วันมาฆบูชา เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า “เราจะไม่ทำชั่วต่างๆ ใดๆ เลย เราจะทำแต่คุณงามความดี แล้วทำจิตให้ผ่องแผ้ว” นี้หัวใจของศาสนา

เราทำที่เรา โรงไฟฟ้านิวเคลียร์คือหัวใจของเรา คือเอาใจของเราไว้ในอำนาจของเรา ถ้าเราเอาใจไว้ในอำนาจของเรานะ “กลิ่นของศีลมันหอมทวนลม” พลังงานของนิวเคลียร์สันติ มันจะเป็นประโยชน์มาก ทุกคนต้องพึ่งพาอาศัยพลังงานอันนี้เพื่อประโยชน์กับเขา ทั้งๆ ที่เขามีโรงงานของเขา แต่เขาประกอบโรงงานของเขาขึ้นมาไม่ได้

“จากใจดวงหนึ่งสู่ใจดวงหนึ่ง” ไม่ใช่มันซุบมือเปิบเอากันง่ายๆ เอาการกระทำอย่างนั้น ศาสนามันอ่อนแอ มันอ่อนแอตรงนี้ไง อ่อนแอ ถ้าคนที่ไม่รู้จริง ไม่เห็นจริง ไม่ทำให้เกิดจากความจริงขึ้นมา มันก็คาดเดากันไป มันก็เป็นการอ่อนแอไปทางโลก แต่ถ้ามันจริงขึ้นมาแล้วนะ โลกจะหวั่นไหว กระแสโลกจะแรงขนาดไหน มันต้านกระแสโลกได้ เพราะโลกไม่จริง! โลกสมมุติ! แต่ในหัวใจนี้เป็นความจริง ความจริงมันกล้าเผชิญกับความสมมุติได้ทั้งหมด เห็นไหม สิ่งที่เกิดขึ้นมานะ ใจเราจริง เราถึงทำได้จริงๆ นะ

วันนี้เป็นวันมาฆบูชา เราให้ยึดมั่น ให้เชื่อมั่น เชื่อมั่นว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เอหิภิกขุ บวชมาเองกับมือ แล้วสอนมาเองจนเป็นพระอรหันต์ ๑,๒๕๐ องค์ เราก็มีโอกาสของเรานะ เรามีหัวใจของเรา เรามีครูบาอาจารย์ของเรา มีศาสนาของเรา เป็นที่พึ่งของเรา เอวัง